

ПИЈЕМОНТ

ДИРЕКТОР: Бранко Божовић

Оснивач: ЉУБОМИР С. ЈОВАНОВИЋ

УРЕДНИК: Коста М. Луковић

МАЂАРИ МОЛЕ

Још пролетос међу мађарским посланицима почело се озбиљно говорити о извесном путу мађарских првака у Петроград. Али тај је покрет више сматран као протест мађарске опозиције против владајућих кругова Аустро-Угарске. Изгледа да су у Бечу на то гледали доста равнодушно и нису томе придавали велики значај, видећи у том гесту Мађара нешто слично пиштаљкама чешке опозиције.

Али догађаји од пролетос до данас бацају на тај факат мало другачију светлост. Граф Кароли пропагирајући пут у Русију показује је много више државничке способности него и Берхтолд и Тиса. Пут у Русију, природну противницу Хабзбурга, имао је да Угарској у случају пропасти Аустро-Угарске обезбеди што већи део Хабзбуршког наслеђа. Политичари мађарске опозиције познали су да је Аустро-Угарска осуђена на скору и неизбежну пропаст. Увидели су да још једино наклоност Русије може да им осигура какву такву будућност као самосталног народа.

Посета руским посланицима није учињена. Пропуштена је прилика, да се испита расположење Руса, те су тако само планови, а не дела, дочекали европски рат.

У самом почетку рата, после првих неуспеха аустро-руских појавили су се гласови, истина непотврђујући, о некој депутацији руском цару, која је требала да подејствује, да се очува интегритет угарске краљевине. А у угарску краљевину улази Хрватска са Ријеком, Банат и Ердељ. Па и сада се опет говори о другој некој депутацији, која треба да измоли Ердељ, Банат и Ријеку, Хрватска је већ изостављена. У замену за то Угри обећавају да ће њихови пукови престати да се боре против Руса и Срба.

Оставимо на страну могућност и немогућност извршења тог обећања и да ли би Руси хтели да узму у обзир задоцнеле молбе мађарске. На основу каквог права Угри и Угарска траже од Руса такве уступке?

Ердељ траже. Неоспорно је, да је ова земља поодавно саставни део угарске краљевине. Али је исто тако неоспорно да од 4 милиона има Ердељаца 3 милиона чистих Румуна. Угарски досељеници — Секлерци, које су угарски краљеви систематски насељавали по Ердељу, да би ердељске Румуне у неколико одвојили од њихове браће у Влашкој и Молдавији, чине свега непуну четвртину ер-

дељског становништва. Ердељ је дакле румунска земља.

Своја потраживања на Ердељ они поткрепљују фактом, што неутралност Румуније дозвољава да се њене претензије на Ердељ сматрају као недовољно јаке. Заиста, ако Румунија остане до краја равнодушан посматрач догађаја, овај факат може добити нешто значаја. Али ако је Србија својим ратним противницима Арнаутима под пресијом Аустрије морала стварати државу, за Русију после победоносног рата неће бити никаквог приморавања, она ће радити по свом нахођењу.

Банат траже, зато што им је потребан ради целине државе. Али национално право, које Срби полажу на ту земљу и право победника, које ће ускоро постати, потпуно ниште угарска права.

Ријеку траже са истом ревности. Што се више не помиње Хрватска, показује да су увидели немогућност остварења ове жеље. Али Ријека! Ако не добије тај град као своје пристаниште, онда је Угарска осуђена да живи одвојена од мора, кад што је била досада Србија.

Угарској, где се индустрија почела веома повољно развијати, море је преко потребно. Само је сумњиво да ли ће Срби хтети да се приволе овом захтеву. И тако ће Угарска имати да осети оно чиме је тако вредно гњавила и притискала Србију.

Мађари моле. Није им лако погледати у будућност, где виде само неповољне ствари. Колико има изгледа да ће им молба бити услишена, може се закључити, кад се погледа у назад на њихово досадање држање.

Из скоре прошлости

Енглеви за рат

Фелдмаршал лорд Робертс упутио је команданту пука ирландских добровољаца поштауковнику Бајну ово писмо:

— Пуковниче, поносиш што сам ја и Ирландјанин, топло позивам своје саплеменике да бране част наше ошавине. Нека сви добро знају, да је у овој борби гигантска скупа сваки човек, јер се борило са најјачом војничком државом на свешу која се много година спрема за рат и која може на бојишту да изведе милионе војника.

Истина, и наши савезници располажу армијама од милиона, али ми не можемо и не треба да зависимо од њих. Велика Британија мора

да узме свој део у ошшој борби. Ми ћемо застати тек онда кад наша снага буде равна снази наших савезника.

За сада имамо на бојишту свега хиљаде војника, али ми им морамо помоћи, њима који часно и јуначки испуњавају своју дужност.

Врбујте нове војнике. Врбујте брзо и на пролеће имаћемо на бојишту милион људи.

Бивши кнез Албаније

— Кнез Вид на бојишту —

Беч, 4. окт.

„Албанска кореспонденција“ дознаје из Берлина, да је бивши „мбрет“ Албаније Виљем Вид одређен у немачки главни штаб у цареву свиту. Кнез је већ отпутовао на бојиште.

Промене у Италији

— Нов министар војни и војни кредити. —

Пре кратког времена италијански министар војни Ганди поднео је оставку, а на његово место дошао генерал Цуполи.

На предлог новог министра војног, решено је да се тражи од скупиштине нов војни кредит од 56 милиона лира. Кредит ће бити употребљен за набавку муниције, санитарских потреба и издржавања мобилисаних обвезника до децембра ове године.

Пруси и Баварци

— Како је потекла борба у Брислу. —

Кад су Немци заузели Брисел, и њихова војска размештена по касарнама, Пруси су одмах почели да чине испаде.

У свакој белгиској војничкој одеји налазе се мале статуе краља и краљице, које војници веома воле. Прусима је био први посао да полупају те статуе псујући при томе оне, који су на статуама били представљени.

У једној касарни пруски су војници гадно искварили статуу краљеву, па су то исто хтели учинити и с краљичином статуом. Тада Баварци, знајући да је белгиска краљица рођена као баварска принцеза, устану да бране краљичину част.

Међу њима и Прусима дође и до боја; имали су посла ножеви и бајонети. Пруски официри дохватише Баварце и сместа стреју њих седамдесет.

Кад су то сазнали баварски пукови, они су се побунили и изјавили, да на Белгијанце неће испалити ниједан метак. Из њихове средине чули су се узвици, да су Баварци преварени и да им је речено да ће се на белгиској територији борити само са Французима.

После овог случаја сви су баварски пукови премештени из Белгије.

Русија у рату

— Измена немачког плана. —

Париз, 5. октобра.

Лист „Матен“ говори о услугама, које је учинила Русија у почетку рата, вели, кад су Руси били у могућности да отпочну борбу, да се тада нису устезали и да су под својим генералима, који су били под непосредном инспекцијом царевом и пом заповедништвом Великог Кнеза Николаја, пошли напред и потисли 200 хиљада Немаца, које су имали пред собом, поплавивши њихову земљу. Ескадрони руски зададоше такав страх у Источној Пруској, да је становништво побегло, а за њим и војници цара Виљема. Последица је у томе, да се је цар Виљем поплашио и изменио план што је увек погрешка за време рата. Послао је на исток неке од најбољих својих трупа, које су се налазиле на Мајни, и место да има два милиона људи на нашем бојишту, да се с нама боре, имао је свега око милион и по. Тада Русија, задовољна што је помогла савезницима, прикупи сву своју снагу за борбу, коју има да води на својем земљишту. Сем војске аустро-немачке, коју је натерао, да се групише против ње и после крвавих пораза, нанесених

у Галицији трупама Франца Јосифа, има сад да се бори с трупама последњег Ховенцолерна. На тој страни отпочео је сад велики рат...

У невољи

— Бурне сцене у немачком главном штабу —

Бордо, 4. октобра.

Према извештајима „Пти Журнала“, на седници немачког главног штаба, која је претходила одласку цара Виљема на источно ратиште, дошло је до бурних сцена.

Главни штаб саветовао је да се изврши повлачење немачке војске из Француске и Белгије. Сем тога штаб је изјавио да је за немачки пораз на Ену крив престолонаследник, који је по сваку цену хтео да се пробије кроз Аргонску шуму. Како су ту Французи имали одличне положаје, то је престолонаследник дао Французима битку под веома неповољним условима по Немце.

Последица тога пораза било је нагло повлачење престолонаследникове армије, тако нагло, да је се за један дан повукла за 40 километара. Тиме је немачки центар дошао у рђав положај те се повукао са великим губицима.

После Њемена

Мало по мало оцртавају се праве размере немачког пораза у битци на Њемену. Према телеграмима „Новога Времена“, наша је војска задобила свега 40 топова, од којих је 14 топова заузето на левом крилу, у Мариамполу. Треба схватити, да у овај рачун нису узети у обзир топови, који су заузети при јуришу на место Каменку 24. септембра, а исто тако ни топови који су задобијени 25. и 26. септембра. Целокупан немачки губитак тешко је тачно одредити, јер сви наши извори говоре само о читавим брдима немачких лешева, наслаганих на обалама Њемена и о лешевима, који обележавају путеве, којима су Немци бежали. У сваком случају, немачки губитци у мртвима и рањенима имају се рачунати у десетине хиљада. Ако се узме, да су против фронта Ковно—Осовец Немци кренули не више од седам корпуса, или од прилике 280 хиљада људи, то се без преувеличавања њихов губитак може оценити са 50—60 хиљада људи. У сваком случају, дакле, њеменски пораз показује се као најтежи од свих неуспеха, које су Немци до сада претрпели на својем источном фронту. У битци на реци Роминти 7.—9. августа, којом је наша војска започела победоносну војну на источно-пруском фронту, Немци су претрпели двојном мањи губитак. Изгледа да и берлинска штампа, и ако само са објашњењима, признаје пораз.

Овај пораз за њу је у толико горчи, што је се она већ унапред хвалисала заузећем Вилне и Бјелостока, претећи и походом на Петроград.

Нови бојеви, који су се 23. септембра приметили на немачкој граници са свежим немачким поткрепљењима и деловима гарнизона кенигсбершког, и у којима је на немачкој страни учествовала многобројна тешка артиљерија, узета, очевидно, с кенигсбершких форова, — приводе се крају. Наша офанзива расцепала је немачки фронт на три одвојене групе. Северна група, на реци Шервинти, упорно се одупирала на 25 врста даљине од Владиславова и даље на југ за Вержболово. По извештају нашега штаба, 25. септембра је та група, пошто су Немци били истерани из Владиславова, била обухваћена с левога бока. Немачки понушаји за одбијање нашега обухвата и прелазак у офанзиву завршили су се неуспехом. На тај начин, отступање те групе на пруску територију, иза реке Шервинте и Лепоне, апсолутно је неизбежно. Средња група немачке војске се јано утврдила у пределу између Бизкаларжева и Ганчеја, на фронту дугом 18 врста, на неколико врста од границе а на 16 врста од Сувалке. 25. септембра је ову групу постигла још несрећнија судбина на северну. Наша војска обухватила је Немце са оба крила и једновремено их је напала са

ПСИ У РАТУ

Идеја о употреби паса на бојном пољу није нова. Налази се траг и примена у старој историји Грка и Римљана, а и у средњем веку у Француској, Шпанији и Португалији. Још се није заборавило име француског пса „Мусташа“, који је учествовао у свима борбама за време конзулата и првог царства. Овај храбри пас одликовао се у различитим околностима, осујетивши лукавства непријатеља, откривајући ноћне маршове и заседе. Он је учинио славно јуначко дело на Аустрелицу, спасавајући заставу свог пука. Маршал Лан га одликује, за ово дело, на бојном пољу. Пре кратког времена, војници једног колонијског батаљона произвели су за каплара једног пса, који се борио у пределу Маракеша а рањен је у ногу у једном сукобу са Мароканцима.

Сваки одред има бар једног пса, кога сви војници мазе. Пси воле војну музику, звук труба. Париска публика могла је да види са каквом радошћу и каквим поносом они дефилију на челу пукова на ревијама у Венсану и Лоншану. Нико и не помишља да сумња у способности инстинкта и у верност ових паметних животиња, које су пријатељи војницима у свако доба. Али у колико се пак пси могу корисно употребити у рату? Ми мислимо да треба бити веома обазрив што се тиче овога и не увеличавати услуге које они чине у борби.

Немачка је прва отпочела, од пре неколико година, дресирање паса за рат. Немачки устав од 1902. године предвиђа употребу паса, и спомиње се следеће:

Ако трупе имају псе, они им могу учинити корисне услуге, нарочито предстражама. Добро, али докле треба ићи? Један француски официр, који се много заинтересовао за ово питање, мисли да су довољна два пса за чету. По два пса у чети, то износи осам паса у батаљону и 24 у пуку. — Можете ли замислити једну гомилу од 24 паса у свакој регименти? Потребан је изврстан број људи, подофицира и официра за управљање овом организацијом специјалне врсте. Да ли би услуге, које се могу очекивати, биле у сразмери са жртвама и незгодама, које могу наступити? Присталице ове идеје говоре, да ратни пси могу бити употребљени: За време маршева, да испитају терен и да се служе штафетама између поје-

раћају у њој. Погледа свога сина, своје мило дете, које је од себе сдгурнула неразумно и покаја се. Ах! Она је била и сувише глупа, што је три године изгубила у узалудним свирепостима... Тада стаде миловати главу свога драгога сина, који је клечао пред њоме непрестано, и први пут после толико дана њено лице засија благошћу и она рече:

— Иди, нађи своју жену и мале и доведи их!

СВЕТ И РАТ

— Занимљиве ратне ситуације. —

Цар Вилем обећао је награду од 25 хиљада марака и гвоздени крст првом немачком војнику, који је ушао у Анверс.

Из Швајцарске, која је пријатељски наклонена Немачкој, јављају да је у немачкој војсци међу војницима констатовано много случајева умне поремећености.

диних колона; за време страже на појединим местима, да би се избегла изненађења, намештају их са звонцима и прате патроле и извиднице. Најзад, за време битке, да иду са предстражама, да снабдевају са муницијом борце и да траже рањенике на бојишту.

Заиста, ми признајемо, да пси, добро дресирани могу извршити ове различите дужности, али само на начин неправилан. Испитивања вршена у Немачкој то су показала у различитим случајевима.

Нарочито у тражењу рањеника на бојишту, после борбе, услуга паса биће од велике користи. То је, по нашем мишљењу, једина услуга, која се од њих може очекивати за време рата. Ратна управа интересовала се овим питањем и француска војска има један део паса санитарских, који долазе из Фонтенебла, и та група је недавно транспортована у Шалон. Париска публика могла је видети на последњем ревију од 14. јула, једно одељење санитарских паса иза трупа. То је био леп успех.

Аустрија је такође чинила покушаје за службу и употребу паса у рату; жандарми из Босне прањени су при путовима, од великих и снежних паса. Белгијанци употребљавају псе за ношење митраљеза у пешадији. У Француској, последње године, ми смо видели једно митраљезско одељење, које пси носе. Али ту морају да се зауставе покушаји и експерименти. Говори се, да ће се по употребљавати као веза међу различитим јединицама и за доношење вести од патрола. Задржимо се на томе! То би било и сувише од њих тражити и команда би се преварила у рачуну. Ево зашто. Има већ око тридесет година — како време пролази брзо! — Ја тек што сам изашао из школе као потпоручник, постављен сам у једном пешадијском пуку на Истоку. Ја сам био у чети, која је имала — видите да та идеја није нова — једног ратног пса, који се звао „Писташ“. — „Писташ“ је био, може се мислити, љубимац целе чете.

Он нас је пратио на маршеви-ма, на служби у пољу и на стрелишту. На стрелишту је имао велику улогу. Он је доносио резултате погодана. Требало га је видети после команде „Прекини палубу!“ Он се приближаваше официру светлих очију, мрдајући репом. Официр му намаче артију о врат. „Писташ“ оде у највећем галопу прелазећи за два, три минута три стотине метара, који га дељаше од линије стрелаца и чућећи на задњим ногама јавио се своме капетану, који му је скинуо хартију, задовољан обавештењима. Затим се „Писташ“ вратио у ров. Али једнога лепог дана, када му је дат један важан документ, „Писташ“ је скренуо са свога пута да би пратио једну „Писташету“ у шуми. Требало је чути капетана, од „оних старих“, који је текао своју каријеру у Африци и видео пораз на Седану. Његов говор није био академски. „Писташ“ се врати у логор три дана доцније, али у каквом стању, Боже мој! Са упрљаном и мокром дланом, суморних очију, — једна права рита. Војник, коме је било стављено у дужност да чува „Писташа“, дошао је капетану: — Капетане, ево „Писташа“, „Писташ“ се вратио! — „Писташ“ — одговори капетан, ова прљава цукела! Нека се торња! И „Писташ“ је био придодат после три

дана полицији. Био је кажњен због скитања. О овој историји дуго се причало на служби, у салонима гарнизона и префектуре. — Она би требала да буде поука. — Употребљавајмо псе за болничку службу и не тражимо од њих друге услуге.

Епиграм

Смрт Карола канда
Вилему ће рећи:
После Фердинанда
„Ко ће биши трећи!“

Стари ратник

Дневне вести

Војни указ

На предлог министра војног у чин санитетског потпоручника произведен је др. Александар Д. Чопи, доктор целокупног лекариштва и пређашњи пешадијски потпоручник Сава Богојевић враћен је у резерву.

Рањени официри

Пешадијски поручници: г. г. Светолик Милорадовић, Љубомир Јовановић и Михаило Гојковић, пешадијски потпоручник.

Трговачка Школа у Скопљу

Пријаве за упис у Трговачку Школу у Скопљу примаће се до 10. октобра. Пријаве прима канцеларија трговачког инспектората министарства привреде у Скопљу. У први разред примају се ученици и ученице са четири разреда гимназије без течајног испита.

Добровољци и бивши четници

Управа Савеза Добровољаца, позива све бивше четнике и друге грађане који нису војни обвезници да се јаве у канцеларију Управе Савеза кафана „Златни Топ.“

Необичан ратник

— Витез 5 ордена светог Ђорђа —

То је руски подофицир Волков. Он има сва четири степена светог Ђорђа, а први степен добио је још једном, свега пет ордена.

Као син пуких сиромаша он је у својој десетој години постао музикант Приморског драгонског пука.

У својој 13. години учествовао је у походу на Килу 1900—1901. год. тада је добио 4. степен св. Ђорђа.

У руско-јапанском рату био је трубач у свом пуку. Нарочито се прославио као извиђач. Једном преодевен у кинеско одело он је прошао кроз читаву јапанску армију. У градићу Сенчену наиђе на 20 јапанских драгона са официром. Он из револвера убије тројицу, скочи на једног коња и срећно побегне. Због важних извештаја, које је донео добио је 3. степен светог Ђорђа.

Убрзо после тога Волков допадне јапанског ропства и би осуђен на стрељање. Ноћу помоћу перореза он прокопа зид затвора, побегне и после девето-дневног лутања по сибирској тајги он се врати у свој одред. За то је предло-

жен за 2. степен св. Ђорђа. За време боја под Мугденом он је у једној прилици убио јапанског стражара и бацио у ваздух једну зграду у којој је била муниција.

После рата примљен је од цара, који му је лично подарио 1. и 2. степен светог Ђорђа.

Кад је објављен овај рат, Волков се налазио на лечењу у Кисловодки, јер му ране још нису зарасле. Он се одмах записао у добровољце.

У једном извиђању он и његових седам војника наиђу на девет аустријских војника

са једним официром и заставником. То су били остаци једног разбијеног аустријског пука.

Волков са својима јурне на њих. Он лично уби официра, заставника и три војника. Са заставом врати се он у своје одељење. За ово је добио по други пут 1. степен св. Ђорђа. Али овом приликом за добио је тешку рану у трбух.

Овај кавалер толиких ордена сад се налази на путу опорављења, те се спрема да се кроз неколико недеља врати на бојиште.

Последње вести

Пољаци за Русе

Петроград, 5. октобра

Један пољски лист вели, да су у пољску рату неколике организације пољске у Галицији изјавиле, да не могу браниити германску сивар. Ова је одлука претходила манифесту, који је упутио Пољацима руски генералисим.

Немачки пораз код Августова

Рим, 5. окт.

„Трибуна“ јавља да су немачки губици у битки код Августова прешли 60.000 војника.

Оскудица у Берлину -- рђава пошта

Петроград, 5. октобра

Енглеске новине објављују једну петицију сопственика кућа у Берлину, који, како не примају кирију, нису у стању да одговарају новчаним обвезама.

Војна пошта немачка функционише врло рђаво, „Локал Анцајгер“ вели, да би најбоље било укинути је.

Брзи сиротиње у Немачкој повећава се и поред помоћи, коју указују добротворна друштва. Војни трошкови, који се цене најмање на 844 милијуна марака, месечно, само повећавају цене намирницама.

Белгиски краљ -- Москви

Петроград, 5. окт.

Краљ белгиски упутио је отиштински московској телеграм, којим се захваљује на осећањима симпатија, које је она изразила према белгиском народу.

Вилемови планови

Петроград, 5. окт.

Јављају из Копенхагена, да се цар Вилем заноси фантастичним плановима да искрца неколико корпуса војске у Енглеску.

Теориски губици су премашани

Петроград, 5. октобра

„Дјече Тагецајтунг“ говорећи о огромним губитцима немачким, вели, да је средња цифра у губитку официра, која је допуштена по теорији премашена.

Паника у Аустрији

Петроград, 5. октобар

„Журнал де Деба“ јавља, да је аустро-угарска амбасада у Мадриду добила узбудљиве гласове, због заразе колере у војсци и у становништву монархије.

Позива се господин Елијас Леви-агент ради хитног разговора са г-ђа Спасојевићком у Катићеву ул. бр. 17. 1-2

КОБАСИЧАРСКА РАДЊА

Станка Кнежевића

Коларчева ул. бр. 5 до дрo-герије „Гуслар“

Јавља поштов. грађанству да је понова отворена. Радња је као и увек до сада одлично снабдевана са свежим месом и пређевинама. Нарочита се пажња скреће поштованој публици да се може добити у свако доба свеже — сирв месо. 1-3

Јуче је изгубљена на путу Славија—Цветни Трг, једна женска ташна моли се онај које буде нашао да се јави Лауданова бр. 44. 2-3

СТАН. Тражи се на Врачару један стан са три собе за једну мању породицу. Јавити уредништву „Пијемонта.“ 2-3

Калчић и Војиновић

спедитери и комисионари СКОПЉЕ—БЕЋЕЛИЈА

Извештавају своје поштоване муштерије, да ће њина радња и поред тога, што су принципиали у рату, вршити све царинске и транспортне манипулације, како увозне, тако и извозне, при царинарницама: скопљанској и Ђевђелијској, те ће и од сада свима, као и извозницима, изаћи на сусрет препоручујући им се, својим брзим и солидним радом, као и предсретљивошћу. 3-5

ШПЕДИТЕРСКИ ПОМОЋНИК спреман, потребан је фирми Калчић и Војиновић, за унутрашњост, награда добра За услове и погодбу обратити се лично: Авалека ул. бр. 3. 3-3

Јављамо п. муштеријама да смо нашу

Књиговезачко-Картонашку радњу отворили

и примамо на повез књиге — кутије и све остало што у књиговезачки занат спада.

С поштовањем

Б. С. Стојковић и Друг

Поп-Лукина ул. бр. 11. преко пута Држав. Штампарије

Столарске послове!

нове као и оправке примамо на израду. Пошго смо ослобођени вој. обавезе, у могућности смо испоруке брзо и тачно извршити. Рад одличан. Цене старе.

В. Докић и Д. Живановић, столари

ДЕЧАНСКА УЛИЦА БРОЈ 24.

2-5

Камашни и обућа

у великом избору

Обућа модерних и јаких нарочито за данашње прилике. Препоручује обућарска радња

Светозара Стојановића, Цветни Трг

СПРОЂУ ОФИЦИРСКОГ ДОМА

Прима се и оправка.

7-10

Дрварско - Дашчарска Радња

Миће Петровића и Милисав Николића

у Кара-Ђорђевој улици — до основ. школе савамалске отворена је сваког дана. 8-10

препоручује велики избор капу-

љача и зимског веша. 1-5

Кошуља и Гаћа

Чарапа, Унтерцига, Шлофијанки и разне платнарске робе, продаје најјевтиније и најсолидније, (шаље и на доплату)

Магацин Благојевића

4-10 Београд-Теразије

КАФАНА

„МАЛИ ВОЈНИК“

јавља својим посетиоцима, да је била отворена за све време бомбардовања и препоручује одлично вино и остало пиће као и најбољу српску кујну. 3-3

ПОМОДНО ГАЛАНТЕРИСКА РАДЊА

Душана В. Пешчића

— ТЕРАЗИЈЕ —

препоручује велики избор капу-

љача и зимског веша. 1-5

ПЕЧАТОРЕЗАЧКА И ГРАВЕРСКА РАДЊА

Мирка Ерленвајна

БЕОГРАД

Скопљанска ул. бр. 2. — Теразије

преко пута Росулека

прима поруџбине штампарије и печата исте израђујем брзо и солидно по

умереној цени, на захтев шаљем свој илустровани

ценовник. 3-5

КАФАНА „БОСНА“ ОТВОРЕНА

Мића Глигоријевић извештава своје пријатеље да је кафана „Босна“ на

Врачару поново отворена и снаб-

девена одличним пићем и

одличном кујном. 3-3

Кафана код „Ужица“

НА ТЕРАЗИЈАМА

Отворена је била за све време бомбардовања и препоручује најбоље пиће и домаћу кујну.

1-3

1-ог РЕДА ПОГРЕБНО ПРЕДУЗЕЋЕ

Петра Ал. Петровића, Београд

преко пута Управе Фондова и Споменика Кнез Михаила

отворено је и препоручује за смртан случај: највећи избор целокупне погребне спреме, надгробних венца од перла, метала и др. најмодерније декорације; 5 најлепших — (сопствени) — стаклених кола за погреб — ван картела.

ЦЕНЕ НАЈЈЕФТИНИЈЕ — УСЛУГА НАЈСОЛИДНИЈА

Са великим болом и неизмерном тугом извештавам сроднике и пријатеље да је мој мили и једини брат

† **МИЛОШ О. МАКСИМОВИЋ**

члан фирме Стеван Коен и Комп.

погинуо 9. о. м. у борби са Аустријанцима на Мачковом Камену код Крупња.

Бео рад, септембра 1914.

ОЖАЛОШЋЕНИ

Брат: Милан Максимовић, члан фирме Димитрије Перовић. 2-3

Груба моћ судбине учини те болним срцем јављамо нашим пријатељима да је наш

† **Момчило-Мома Т. Богдановић**

наредник — питомца Војне Академије

преминуо 3. ов. м. после кратког а тешког боловања у с ојој 20 година младалачког живота, а сутра дан сарањен у алексиначком гробљу.

Ненакадим губитак за њашим милим Момом блажи се тренутно тугом безброј мајки чији синови положише своје животе као грађу Великој Србији, и наш Момчило, наш идеал, поред поднег ратног штрапаца и учешћа у борби на Цери и Јадру, повуче се да опреми нову снагу Великој Србији, но кобна судба лиши га с:еће, да види завршни део да-нашњих снова, уједињење свеколикост Српства.

И поред огромног бола, неизмерне туге сматрамо за дужност изјавити вечиту захвалност и то: господину команданту места Миливоју В. Милићу мајору; госпођицама које над одром милог нам покојника положише венце, свима покојниковим класним другозима а особито г. г. Алији Куртовићу и Мирославу Танацковићу, т:кође пак безграничну захвалност одајемо г. Браниславу Марићу који се другарским говором опрости над смртним остатцима покојника.

Београд, 6. октобра 1914. г.

ОЖАЛОШЋЕНИ:

Мати: Лепосава, сестре Душица и Шана; брат Немања са осталом родбином. 1-3

ПОТПУНО НОВА РЕНОВИРАНА ШТАМПАРИЈА

Телефон 15-91.

Телефон 15-91.

Прима на израду: Књиге, разна дела, протоколе, ценовнике, јеловнике, свадбене позивнице, вереничке карте, у разним форматима плакате, биоскопске програме, улазнице, визиткарте, као и разне друге штампарске послове.

ПОТПУНО ЧИСТА И БРЗА ИЗРАДА.

„ПИЈЕМОНТ“

у својој сопственој: гради

Краља Александра бр. 12.

Снабдевана потпуно најновијим словима, шарама, линијама и свим могућим штампарским машинама и бојама.

Са две најновијет система „LINOТУР“ СЕЦ-МАШИНАМА

О солидности и умереним ценама, као и о самој изради ма каквог штампарског посла штампарија „Пијемонт“ ставља на расположење п. публици да се и сама о свему лично увери.

ЦЕНЕ СУ ВРЛО УМЕРЕНЕ.

Прима на израду све могуће штампарске послове.